

روکنی سیهه‌مه

شیوازی ئیمان هینان به مه‌لائیکه‌ت

له دوا وانه‌کانی زیندوکردنه‌وی ئیمان دا، باسی مه‌لائیکه‌ت و چۆنیه‌تی ئیمان دروستکردن به (ملائکة) ده‌که‌ین، که به‌شیکه له به‌شه‌کانی ته‌واوکردنی ئیمان، به‌و شیوه‌یه‌ی خودای ره‌حمان له قورئاندا باسی کردووه.

له باسی ئیمان و بنچینه‌ی ئیمان گوتمان: دوو ره‌هه‌نده " (الإيمان بالله و اليوم الآخر). سی روکنه‌که‌ی دیکه ته‌واوه‌که‌ریه‌تی که: یه‌که‌م: الإيمان بالملائكة. دووه‌م: الإيمان بالكتب. سیهه‌م: الإيمان بالرسول.

شوینی مانه‌وه‌ی رسول الله (علیه السلام و البرکات)

له نیوان مؤمن و کافر کۆمهانی پلهبەندی هەیه!

تەئکیدمان لەسەر ئەو دۆخەیی کرد که خودای رحمان گەردوون و بوونی بە رێسایەکی دیاریکراو دروست کردووه، بێگومان دەبی ئەو دروستکراوانە بە گوێرەیی ئەو رێسا و پێوەر و هاوسەنگییه دروستکراوین، هەروەها پەيوەندی نیوانیشیان پەيوەستن بەیهکەوه، خودای رحمان ئەوێ لەسەر خۆی کردۆتە سوننەت، کەهەتا بەشەریەت و گەردون بمینی خودای رحمان بە ئاراستەیی ئەو یاسا و پێوانەییە مامەڵە لە گەڵ دروستکراوەکانیدا دەکات.

لێرەدا هەموو شتێک رێسا و یاسای خۆی هەیه، خودای رحمان هەموو دروستکراوەکانی لۆ بەشەریەت و ئینسان دروستکردیه، ئینسانیشی لۆ پەرسشتش دروست کردیه، هەلبەت، شێوێی بەستنی ئەو پەيوەندییهی نیوان ذاتی خۆی خودای رحمان لەگەڵ ئەو بەشەریی دروستکردووه تەنها لۆ پەرسشتشه، خودای رحمان بەشەر لۆ ئیعتیباراتی گیرەشێوینی جی ناهیلی، هەلبەت، تیگەیشتنی عیبادهت که سەرچاوهی له ئیمانەوه دەست پێدەکات دەبی بەو یاسا و رێسا و ئیمانیه له ناخی ئینسانەکهی سەر لەنوێ دروست بکریتهوه.

جگە لەو رێگەو شێوێ ئیمان دروستکردنەیی که پێغەمبەرمان (عليه السلام و البركات) پێیدا چوو، خودای رحمان ئیعتیباری لۆ شێوێی دروستکردنی ئیمانی نیو پەرتووکهکانی دیکەو (صیحا)یش دانەناوه، چونکه دەبی بەگوێرەیی ویستی خودای رحمان ئیمان دروست بکری، ئەو کاتە کردووهکان خەتم و مۆری صالحی پێوه دیار دەبی.

ئەگەر هاتوو بەو قوناغ و ریکخستنانە ئیمان وەرناگیرا و له ناخی ئینسان هەلنەهینجرا، نەگوازاراوه لۆ واقع، ئەوه تەنها ئیسلام بوونه نەك ئیمان هینان، واتە" تەسلیم بوونه لۆ کۆمهڵە یاسا و ریکخستنهك، بەلام له ناخ و خودی ئینسانەکهی ئیعتیبارو راستی تیدا نییه، لویه خودای رحمان له قورئان هەرگیز باسی (عمل)ی نەکردووه پەيوەستی کردبی بە موسلمان بوون.

نەیفەرمووه: (الذين أسلموا و عملوا الصالحات) چونکه به هەند وەرگرتنی قوناغی موسلمانیتی له قورئان دۆخیکی (ناجیگیره)، چونکه کەسەکه که تەسلیم بوو دەبی لۆ ذاتی خودای رحمان تەسلیم بی، ئۆتوماتیکییەن له چوارچێوهی ئیمان، چونکه ئەگەر نەبووه (المؤمن) هەرکردووهیهکی کرد لەروانگەو تەرازووی قورئان و سوننەت بەهەند وەرناگیری، (مەبەستمان ئەوهنییه ئینسانەکه تەکفیر بکەین) چونکه به تیروانینی قورئانی نیوان (المؤمن) لەگەڵ کافر پۆلینی دیکە هەیه.

ئەگەر بتهوێ یەکسەر هەر ئینسانەك کافر بکەیی، ئەوه شوینەواریکی میژوویی و کلتوری هەلەیهو لەمیشکمان دانرايه، وەك ئەوهی بگوتری مرۆف دەبی یان دەبی کافر بییت یان مؤمن!

له قورئان پلهو قوناغی دیکه لهئیوان (المؤمن) و کافر دا ههیه، وهک " (الأنعام) ههیه، پاشان دهبیته ئینسان ئینجا دهبیته (الناس)، ئینجا دهبیته (بنی آدم)، ئینجا دهبیته (البشر)، ئینجا دهبیته (المسلم)، پاش ئهه پله و قوناغانه، ئهوکاته موسلمانهکه دهبیته (المؤمن)، ئهه ههموو پۆلین و قوناغانه لهقورئان لۆ خودی مرۆف باسکراوه.

لۆ کافر کردن تهنها مافی خودای رحمانه حوکم بدات

ئهوهی ئیستا له میسکی ئیبه دانرايه (فمنکم کافر و منکم مؤمن) ئهوه تهنها ههلسهنگاندن و حوکمی خوايه له رۆژی دوايي و خودای رحمان به تهنها ئهه حوکمه دهبات، بهشهرييهت ههموو دهبیته دوو بهش، وهک ئیستا نامینی و له رۆژی دوايدا کۆمهلهک تهنها (مؤمن) کۆمهلیک تهنها (کافر) دهمیننهوه، حالهتی ناوهراست نامینی وهک دهلین، لویه ئیمان هینانهکه دهبی بهه یاسایه بیته که خودای رحمان داینايه، وهک چۆن خودای رحمان ههموو شتیکی به یاسا دروستکردوه، له بچوکترین ههتا گهورهترین و ئالۆزترین شت، ههمووشیان پهیههستن بهیهکترهوه.

ئهگهر فهرمایشتهکانی ذاتی خودای رحمان بهگۆیره یاسا بیته، یان ههموو شتیکی بهه جوړه بیته، ئهوه ئیمان هینان بهذاتی خودای رحمان له ههموویان لهسهروتره تاكو یاسای خوی ههبیته.

لویه ئیمان هینان دهبی بهگۆیره یاسای خوداو ترتیب نزولی قورئان بیته، چونکه رسول الله (عليه السلام) بهه جوړه ئیمانی بهه خودای رحمان هیناوه، ههه بهه جوړهش سهحابه ی دروستکردوه، ئهه یاسایه لهسهه داناون و رینمایی کردوون تهنها بهه ریگهیه ئیمان بهه خودای رحمان بینن.

سهههتا سورهتی (العلق) پاشان سورهتهکانی (القلم، المزمل، المدثر) ههتا کوتایی بهه جوړه هاتوه، تهنها ئهه ریگهیه تهرتیبی دروستکردنی ئیمان بووه له دلی رسول الله (عليه السلام و البرکات)، لویه پیغهمبهه (عليه السلام و البرکات) ههه ئهوهی بهه هههمان یاسا پیشکeshی سهحابهکان کردوه، ئهگهر بهه هههمان یاسا و شیواز ئیمان له دل و ناخمان دروست نهکریت بی سههه بهرییه (فوزا)یه.

لویه ئههجامی ئیمانکه، که کردهویه (أمنوا و عملوا) ئهگهر کردهوهی خومان لهگهل ئههجامی کردهوهی پیشووترمان بیوین بوشایی و جیاوازییهکی زورمان ههیه، کهمیک پیش ئیستا چوار رکعات نوژی عهصرمان کرد، ئههوبهکرو موضعهبیش ههه ئهه چوار رهکعهتهیان دهکرد، دهپرسین لۆ نوژی ئههوان بهه شیویه بوو؟

لۆ نوژی ئیبه ئههههیه؟ لهبههئههویه کهموکورتی له نوژهکانمان دا ههیه، لهبههچی؟ چونکه (أمنوا)مان تهههوان نییه.

باسی دارشتنی وشەوی قورئانمان کردوو، خودای رحمان ئەندازەگیرییەکی وردی ھەمە لە قورئان، بەگوێرەوی ئەو ئەندازەگیرییەش وشەکان ھەلەبژیت و دروست دەبن، لەکاتی جێبەجێکردنیشدا نابێ ئەو وشانە لێک جیا بکەین، لە دارشتن و ئەندازەیی قورئاندا بچووکترین پاش و پێش، کەم و کوری دروست دەکات و پێچەوانەیی ویستی خودایە، لۆ نمونە "نوێژخوێن نابێ پێش خوێندنی فاتیحە بچیتە رکوع، پێش رکوع نابێ بچیتە سوژدە، ئەگەر وایکرد بە کۆ دەنگی زانیان نوێژکەمی بەتالە، چونکە نوێژکە ریزبەندی (ترتیب) و یاسای خۆی لۆ دانراوە، تەماشای بکەن دروستکردنی پەيوەندی لەگەڵ ذاتی خودای رحمان چۆن دەبێت بەو شیوە بێ سەرۆبەرییە بکەیت؟ یان بەگوێرەوی ئیعتیاراتی کەسەکە بکەیت، کابرا لە ھزر و بیری خۆی چۆنی بوو ئەو تەسەوری خودای رحمان بکا، چۆنی بوو ئەو تەسەوری ئاخیرەت بکات، چۆنی بوو ئەو تەسەوری پێغەمبەر بکا، چۆنی بوو ئەو لەگەڵ قورئان مامەلە بکات، یان مامەلەکردنی لەگەڵ فریشتە (الملائکة) بەگوێرەوی ویستی خۆی بێت.

لۆیە ھەرکاتێک ناخی مرۆف بەگوێرەوی ئەو یاسایەیی خودای رحمان نەھات، ئەو بێ سەرۆبەریی و فەوضا لە تیروانینیدا ھەمە، ھەر لە ذاتی خودای رحمانەو بەگرە ھەتا مەلائیکەت، بچووکترین کەم و کوری لە شیوازی ئیعتباری دروستکردنی ئیمانی نیوان خۆی و ذاتی خودای رحمان دروست بێت، ئەو فەوضایەک لە واقعی کردووەکانی ئاشکرا دەبێ (امنوا و عملوا) ئەو (عملوا) کەم و کورپیەکە، بەلگەیی ئەو ھەمە ئیمانەکە لەبەر ئەوە کەم و کورپی تێدا، چونکە کردووەکە پێچەوانەیی ئیمانەکە، کردووەکە ئیمانەکە.

لە جێی مەلائیکەت جن لە مێشکمان دانراوە

بەد ئیایییەو ئەو تیروانینی یان شیوازی تیروانینی ئیمە لۆ مەلائیکەت، لۆ؟ تەماشای بکەن تیروانینی راست و دروست لە ناو گەنجان لەبارەیی مەلائیکەت دا نییە، لە جێی مەلائیکەت جن لە مێشکمان ھەمە، مەلائیکەت دەرھینراوە و بەو جۆرەیی کە قورئان داوای کردوو ئیمانمان بە مەلائیکەت نییە.

کەواتە "ئیمان ھێنان بە جن ھەمە، بەلام ھەرچی ئیمانە دەبێ لۆ مەلائیکەت سەرف بکەیت، ئیستا ئیمە لۆ جن سەرفمان کردی، لۆ زانیاریتان ئیمان ھێنان بە جن لە قورئاندا ھەمە، بەلام ئەو ئیمانە جۆریکی دیاریکراوە، وەک ئیمان ھێنان بە مەلائیکەت نییە، لۆیە خودای رحمان بەھەموو لایەن و تیروانینەک باسی بەرجەستەییبوونی مەلائیکەت دەکات، تاکو فیعلەن ئەو حالەتە ئیمانییە راستەقینە یاساییە، قورئانییە، سوننەتییە دروست بێت لەناخی ئینسانەکە، ئەوکات ناریکی و بواری و بۆشایی و دەرھەتی دەست تێخستن لۆ شەیطان نابێت، وەک" (بێ وێچواندن) پەرداغێک کە ئەگەر ئاوی تێدا نەبوو ئەو ھەوای تێدا، ئەگەر توانیمان پەرداغە کە پر بکەین بە بەشی ئیمان ھێنان بە

مه‌لائیکهت، بواری جن و شه‌یاطین نامینی تا ئەم نۆه‌نده ببه‌زینن، چونکه پره و چری ئاوه‌که‌ی له چری هه‌وایه‌که زیاتره، که ئاوه که دینه جیی خۆی هه‌وایه‌که ده‌رده‌په‌رینی.

لۆیه ئیمه له ژیر کاریگه‌ریی ئەو که‌شه‌داین، چونکه په‌یوه‌ندی راسته‌قینه‌مان، ئیمانمان به مه‌لائیکهت وه‌کو تیروانینی قورئانیی نییه، لۆیه ئاساییه که‌موکوری له ناخمان دروست ببی، یان فه‌وزا دروست بێت، ئەو فه‌وزاییه‌ش بگوازریته‌وه لۆ واقع.

دینیه سه‌ر باسی مه‌لائیکهت، که تاییه‌تمه‌ندیی و کارو فرمانی خۆیان هه‌یه، له‌کو‌تایدا په‌یوه‌ندی دیاریکراویان له‌گه‌ل موئمنیش هه‌یه، په‌یوه‌ندی دیاریکراویان له‌گه‌ل (الناس) و (بنی آدم) و (انبیاء و رسول) هه‌یه، هه‌ریه‌که له‌مانه بوونیان به‌گوێه‌ی ریک‌خستنی (ترتیب) له‌گه‌ردووندا.

له سه‌حیحی ئیمامی ئەحمه‌د هاتوه: دایکی ئیمانداران (عائیشه) له پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) ده‌گێریته‌وه: (خُلِقْتُ الْمَلَائِكَةَ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ) (مسند احمد) ئەوه مادده‌ی دروستکردنیانه، چری نییه، نووره به‌لام نووره‌که‌ی چۆنه؟ نازانین، چونکه زانیومانه نووریش دروستکراوه، واته " (ئاماده‌کراوه) هه‌ر له‌رنگه‌کانییه‌وه نووره هه‌تا ده‌گاته ژیر سوور، سه‌رووی وه‌نوشه‌یی هه‌تا تیشکی (X) که وینه‌ی سینگ و له‌شی مرۆفی پیده‌گیرئ، ئەوانه هه‌موو نوورن، به‌لام مه‌لائیکهت چۆنه؟ نازانین!

خۆشه‌ویست (علیه السلام و البرکات) ده‌فه‌رمووئ: (نورن)، خودای گه‌وره‌ش له‌قورئان باسیان ده‌کات که‌بالیان هه‌یه، (مثنی و ثلاث و رباع) (فاطرا).

مه‌لائیکهت ته‌نها فه‌رمان جیبه‌جی ده‌که‌ن

جاریک پیغه‌مبه‌ر (علیه السلام و البرکات) هه‌زره‌تی جبریل له شیوه‌ی واقعی خۆی ده‌بینی، باسی (٦٠٠) شه‌ش سه‌د بال ده‌کات، قه‌باره‌یان له‌گه‌ل قه‌باره‌ی مرۆف جیاوازه، هه‌یانه زۆر به‌هیز، له‌وانه عه‌رشێ خودایان هه‌لگرتیه، هه‌یانه به‌و هیزه شاری لوط پیغه‌مبه‌ریان له‌بناغه‌وه هه‌لگرتوه‌وه وه‌ریان گیراوه، (عَالِيهَا سَافِلُهَا) (هود ٨٢).

تیاندایه ده‌نگیکی به‌هیزو دیاریکراوی هه‌یه، به‌ده‌نگه‌که‌ی مرۆف ده‌کوژی، هیلاکی قه‌ومی هه‌زره‌تی صالح، (علی نبینا و علیهم الصلوات و السلام)، مه‌لائیکهت هه‌یه ئامیری لایه ناوی (صور)ه، پیش روژی دواپی نه‌فخ ده‌کات، هه‌رچی له‌سه‌ر زه‌وی و ئاسمان دا هه‌یه هه‌مووی بروسک ئاسا (صه‌عق) ده‌بی.

وشه‌ی بروسک (صه‌عق) له‌وشه‌ی مردن جیایه، بروسک (صه‌عق) حاله‌ته‌که وه‌ک چۆن کاره‌با مرۆفیک بگری ئه‌وه‌هایه، به‌س به‌ده‌نگه‌که‌ی، ئەوه سروشتی مه‌لائیکه‌ته، ئەوه به‌شینک بوو له

بُولَيْنِي خَيْلِي، به شهکی دیکه سروشتیان، خودای رحمان باسیان دهکات: (وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ) (الانبیاء ۲۶) (لَا يَسْتَفْتُونَہُ بِالْقَوْلِ) (الانبیاء ۲۷)، گویرایهیل و جیی ریزی خوداینه (لایسبقون بالقول) به قسهش به پیش خودای رحمان ناکهون (وقالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه بل عباد)، (وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ) (الانبیاء ۲۷) به فرمانی خودای رحمان کار دهکن، (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ) (الانبیاء ۲۸) خودای رحمان ناگاداره لیان، (وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى) (الانبیاء ۲۸)، نهوه ئیشیان، (وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ) (الانبیاء ۲۸) (يُسْتَحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ) (الانبیاء ۲۰).

تایبتهندی کردهیی زوریان ههیه له قورئان، نهوهمان لویان وهرگرت له پیناسهی قورئان، (بی ویکچواندن) مهلائیکهت وهکو ئامیریکی دیاریکراو (نهو نمونهی دهنمهوه تنهها لوتیگهیشتنه براینه)، (چونکه مهلائیکهت نهوها نییه، نهوه بهس نمونهیه).

نهو کردهوانهی تنهها مافی خودای رحمان

بیگومان، مهلائیکهت دروست کراویکه بهگویرهی ویستی خودای رحمان تاکو بتوانی ویستی خودای رحمان سهدا سهدی جیبهجی بکا له ههموو نهو شتانهی که خودای رحمان دهیهوی، خودای رحمان بهو جوړهی دروست کردیه، ههرچی ویستی خودای رحمانه یهکسر جیبهجی دهکن، ئوتوماتیکی و بهردهوام پابهند و نامادن، که خودای رحمان فرمان بکا نهوان جیبهجی دهکن (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ) (الانبیاء ۲۸) واته" هیچ نییه لهناخی خوین پینشکشی بکن، نه بهقسه نه بهکردار و ویست، تنهها نهوهی خودای رحمان خوئی لو نهوانی دانابی نهوان نهوه دهکن.

به نمونه بلین: لهمیشکیان دانرابی ههر لهو سنورهش کار بکن، ههر یهکه لهو کومهله مهلائیکهتانه شیوازی خوین لهکارکردن ههپیت، به نمونه" کومهلیکیان ههیه بهس له جهههنهم مروّف نازار ددهن (وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً) (المذثر ۳۱) بوونی نهو مهلائیکهته بههوی نازار دانهکویه (تعذیب)، چهنده باش نازاری بدات نهونده خوئی نارامتر دهبینی، خودای رحمان نهوهای دروست کردیه، کهتهلوکی ههیه، ئینجا بهو جوړو پلانه.

تایاندایه پیناون لهنیوان خودای رحمان و مروّفا، بالیوزن، خودای رحمان فرمان دهکات فلانه شت بهو پیغمبهره بلئی، واته" خودای رحمان فرمان بهچی بکا نهوه دهگوزنهوه، مهلائیکهت ههیه تایبتهته تنهها کوتوب دینیتته خوارهوه، وهک" جبریل که بهرپرسی سروشه له نیوان خودای رحمان و نهنبیاء و رسول، ههر یهکهیان کاری تایبتهتی خوین ههیه، ههموشیان لهنیوان زهوی و ئاسماندا نهو کارانه دهکن.

ئوهی ئیمه پهیوهندیمان پی ههیه، له تیگه‌یشتنی ئیمان پهیوهندیمان به ئهوانی دیکه نییه، چ له‌ده‌روهی گۆی زهوی ههیهو چ نییه پهیوهندیمان پیوهی نییه، پهیوهندیمان بهوه ههیه که له ژیانی رۆژانه‌ماندا چ ههیه، ئیوان ئیمهو خودای رحمان له‌سه‌ر زهوی که خودای رحمان بییهوی بهوانی بکات ئهوان دهیکهن، ئه‌و ئاسۆیی (ئۆفوق) بیهم پی گرنکه، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که له ئیمان هینان کۆمه‌له‌ک لایهن ههیه خودای رحمان به مه‌لائیکه‌تی دهکات.

له قورئاندا زۆربه‌ی وشه یاخود کرداری که خودای رحمان (نا)ی له‌گه‌ل به‌کار هینابی، به‌نموونه " (أنزلنا، أمطرنا) ی له‌گه‌ل به‌کار هینابی، زۆربه‌ی مه‌لائیکه‌ت له ناویدا ههیه، (نا)ی له‌گه‌ل هاتبی وه‌ک" (أنزلنا، أمطرنا، خلقنا) ئه‌وه‌ی هه‌مووی پیتی(ن، ا) له‌گه‌ل بیته مه‌لائیکه‌ت به‌شه‌که له نیویدا.

واته " خودای رحمان به‌هۆی مه‌لائیکه‌ت ئه‌و کاره دهکات، ئه‌وه کاری مه‌لائیکه‌ته، به‌نموونه " خودای رحمان یه‌که‌م مروّقی به‌ده‌ستی خۆی دروست کردیه، (مامنعك أن تسجد لما خلقت بيدي) (ص ۷۰)، ئه‌وه‌ی ماوه ته‌نها لۆ(خلقت) ی به‌کار هینایه.

ئه‌وه‌ی ماوه (ن، ا) ی له‌گه‌ل به‌کار دینی، له به‌رچی؟ چونکه ماده‌ی یه‌که‌م له بنچینه دا خودای رحمان دروستی کردوه، پاشان مه‌لائیکه‌ت به‌شی دیکه ته‌واو ده‌کهن، نه‌ک دروستی ده‌کهن، یان زیادو له خۆی ده‌گرن.

نموونه " دابه‌زاندن(التنزيل) خویندنه‌وه و ته‌قدیراتی خوی که له ئاسمان دابه‌زیته سه‌ر زهوی، یه‌که‌مین به‌ش که خودای رحمان کردوویه‌تی پاشان ده‌یداته ده‌ست مه‌لائیکه‌ت، نموونه " (تصوير) ی مروّف که خودای رحمان له‌ناو ناخی رحم پلانه‌که‌ی هه‌موو دانایه.

ئه‌و مه‌لائیکه‌ته دیت ئیش دهکات، چونکه ئه‌وه هه‌مووی ئیشیتی، ده‌بی ئیمان به‌و کۆمه‌له کاره بینین که مه‌لائیکه‌ت ده‌یکات، چونکه جیبه‌جیکاری فه‌رمانی ره‌های خودان هه‌تا له ده‌رچوونیشی.

به‌لام کرده‌وه‌ی دیکه هه‌یه خودای رحمان له قورئان ته‌نها به مافی خۆی داناوه، وه‌ک(حکم) له قورئان نه‌ی فه‌رمووه (حکما)، به نموونه " لۆ (حلم) لۆخۆی خۆی و لۆ مه‌لائیکه‌تیش هینابی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تاییه‌ته به خۆی، ئه‌وه جیاوازیه‌که‌یه، ئه‌و کۆمه‌له لایه‌نه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ذاتی خۆی هه‌بی، که (فعل) لۆ خۆی فه‌رموویه‌تی، لۆیه له هه‌موو قورئان (حکما) نییه، بیگومان زۆر نموونه‌ی دیکه‌ی ئاوا هه‌یه.

لۆیه ئه‌وه‌ی که‌خۆی فه‌رمانی کردبی به‌گۆیره‌ی پلان و ویستی خۆی له‌سه‌ر گۆی زهوی و گه‌ردوون جیبه‌جیکری ئه‌وه پیتی (ن، ا) ی له‌گه‌ل به‌کار هیناوه، ئه‌و حاله‌ته له قورئان زۆره و کاری دیکه‌شیان هه‌یه، مه‌لائیکه‌تی تاییه‌ت کاری دیکه‌شیان هه‌یه وه‌ک هه‌لگرتنی عه‌رش خودای رحمان فه‌رمانی پیکردینه عه‌رش هه‌لگرن.

مهلائیکهت لای مؤمن رادهوستی

ئوهی پهیوهندی به نیهمی موسلمان ههیه، که مهلائیکهت وهک پایه پیدانیک ئه مافهی درایتی که (مکرمه عند الله) شهفاعتی بکات، بهلام بهو ریگهو چوار چپوهی که خودای رحمان لوی دیاریکردوه، بهریپیدانی خوی لو ئهوه کهسهانه که خودای رحمان خوی دیاری یان دهکات.

کهواته" راسپیردراوهو تنها له پینگهی ریزلینانه، خودای رحمان فرمان به مهلائیکهت دهکات تکا (شهفاعت) لو فلان بکه و فلانه کس مافی شهفاعتی هاتوه، ئهگهرنا شتی وانیه که مهلائیکهت عهقی فلان کس گرتوه له ناکاو دهست به تکا (شهفاعت) بکات، یان چونی بوئ ئاوا شهفاعتی لو بکا، له قورئان بهو شیوهیه نییه، مؤلهتهکه تنها له دهستی خودایه، له تیگهیشتنی شهفاعت دهبی خودای رحمان کهسهکان دیاری بکات، ههتا جور وشپوهی شهفاعتیش له لایهن خوداوه دیاری دهکریت، کهواته" حالتهکه بهس ریزه، ئهگهرنا له دهست مهلائیکهت نییه ههتا لو نهنبیاء و روسولیش ئاوایه.

ههندی مهلائیکهت پهیوهندیان لهگهل گروی مؤمین ههیه (منها انبیاء ورسول، منها صالحین).

دهربارهی نهنبیاء و رسول جگه له دابهزینی کتاب و چاودیاری و پاسهوانیکردن و پاراستنیان، موناجاتیان ههیه، (ونادته الملائکه وهوقائم یصلی) (ال عمران ۲۴) وهک لو مهریم (واذ قالت الملائکه یا مریم... (ال عمران ۲۴) ئهوانه ههمووی لو مهریم گوفتاره، لو فلان پیغمبهره موناجاته، ههس یهکه پیگهی تاییهتی خوی ههیه.

ههموو دهزانین مهریم رسول نهبووه (نبیة) بووه، صالحه بووه،

ئهگهر جیاوازی بکهین له نیوان رسالهت و نبوهت، ئاشکرایه که رسالهت دهبی به بی کهم و زیاد وهک خوی نهقل بکریت، بهلام له نبوهت گهاندنه به کهلیماتی کهسهکه و شیوازی ئهوه کهسهی که به زمان یان به نیشارهت یان به نووسین یان له بن گوپی بخوینی دهیگهیهنیت، واته" کابرای نهبی تهحهکوم به مادهکهی دهکات، چهندی دهلی؟ چون دهلی؟ له کئ دهلی؟ به چ ریگهیهک پی دهلی؟ کهی پی دهلی؟ ئهوه ههمووی له چوارچپوهی نبوهته، لویه (ام موساش نهبییهیه، چونکه پی گوترا کورمهکت له ناو سهبهته دابنی و فرپی بده ناو نیل، بهلام ریگهی دانانی له ناو سهبهته فریدانی لو ناو روباری نیل ئهوه خوی کردی، ئهوه نبوهته.

خودای رحمان له جیگهیهکی دیکه دهفرمووی: (فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا) (مریم ۱۷)، دهربارهی گروی مؤمنین رهنکه له فکری بهشهر مهلائیکهت بهس نواندن (تمثل) بکاو ناموزگاری و ناراستهی بکا، به بهلگهی ئهوهی (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ) (فصلت ۳۰) ههروهها چیان پی دهلین: (أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا

بِالْحَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ) هَيْلَ لَهْزِيرِ (نحن) (نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) پاشان (وفي الآخرة) پاشان به چوار ماناوه هاتووه: (معين، نصير، صاحب، صديق) كهواته" پهيوهندي راستهوخو به تيگهيشتنی و يلايهت ههيه، له قورئاندا ده ربارهي موئمين نهوي كه خوراكري (نيسنيقامة) بي نهوي پهيوهندي نيوان موئمينه راسته قينه كهيه له گهل مه لائيكهت و پهيوهندي له سر تيگهيشتنی هيدايهته، تهولي به ماناي صاحب، صديق، معين مو عاونهي بكا، نصير له سر دونيا مه لائيكهت سهری بخات.

بهو چوار مانايهي له دنيا مه لائيكهت پهيوهندي راستهوخوي له گهل موئمين ههيه، له دواروژيشدا (الآخرة) نحن (أولياكم في الحياة الدنيا و في الآخرة) (فصلت ۳۱) (وَأَلْمَلَأْتُمْهُمُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ) (الشورى ۵).

چون نیمان به مه لائیکهت بینین؟

لهو جورانهی باسماں کرد نهوي پوله کانی مه لائیکهتن، چون نیمان به مه لائیکهت بینین؟ نیمان هینان به مه لائیکهت زیندویتی له نیمان هینان به ذاتی خودای رحمان و هر دهگری، چونکه نیمان دوو روکنی سهره کییه، سی روکنه کی دیکه تابعه، تنها دوو روکن سهره کییه که خودای رحمان و (اليوم الآخرة) ه، سی روکنه تابعه که (رسول، کتب، الملائكة)، نهو سی روکنه تابعه له ذات خودای رحمان هیز و هر دهگرن.

نهگهر نینسانه که وهک زانیاری به راستی له چه مکی ربوبیهت تیگهیشته، شهوان به هو ی قیرائه له ناخی خو ی تیگهیشتنی له باره ی ربوبیهت دروست کرد و دوو باره ی کردهوه، له ناخیدا زیندووی کردهوه، ههست بهوه دهکات پهيوهندي نيوان ذاتی خودای رحمان له گهل نهو موئمينه ی نهچراوه، پهيوهندييهك له ناخوه، پهيوهندييهك له ریشهوه، پهيوهندييهك زیندوو، هر له چرکه ساتی نهو موئمينه نیمان به خودای رحمان دینی، نهو پهيوهندييه ی نيوان مه لائیکهت دهست پیدهکات، ههتا له ناو به ههشتیش چیرانی نییه، لهو ساته ی که نیمان به خودای رحمان دینی ههست دهکهی که خودای رحمان نهو گهر دوونه ی پشت گو ی نهخستوه.

به نمونه " که دئی تهصهور دهکهی نهو روژه چون له روژه هلات هلدیت و له روژئاوا جاریکی دیکه ئاوا ده بیتوه، که نهوه مه لائیکهته دهیپنی و دهیبات، هر له خورا جووله ناکات چونکه عقلی نییه، یان نهو مانگه ئاوا پهيوهندي بهو زهوییه و جازبیته ی مه لائیکهت گرتیتی، که باران دیته خواری مه لائیکهت بهو ریژهو پیومرانه دهیپنیته خوارموه، نهوه هه مووی ئیانتن، نهوه ی له زهوی دهردهچی مه لائیکهت به گویره ی ویستی خودای رحمان چاودیری دهکات و دهری دهیپنی، كهواته" نهو مؤمینه که دیت مومارسه ی قیرائه دهکات له بو ذاتی ربوبیهتی (رب العالمین)، نهو رو نییه له مه لائیکهت ههست پیدهکات، که به شمش مانگ و به سال مومارسه ی نهو حالته ی کرد، نهوکات

ههست دهکات به فعلی مه‌لانیکهت به‌شیکه له نیمانی، په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وخۆو سه‌میمی له نیوان خۆیی و مه‌لانیکهت و براده‌رایه‌تییه‌ک له گه‌ل خۆیی و مه‌لانیکهت دا هه‌یه، ویلایهت له گه‌ل مه‌لانیکهت هه‌یه.

چۆن ئایاتی کهونی قابیله لۆ دووباره‌بوونه‌وه ئاواش ئایاتی شهرعی قابیله لۆ دووباره‌بوونه‌وه، هه‌یچ دوور نییه ئیماندار پێویستی به ئامۆژگاری و ته‌ببه‌یه‌نی دین هه‌بیت و مه‌لانیکهت بێت ته‌ببه‌یه‌نی دینی لۆ بکات.

له بوخاری و موسلیم به‌چوار ریوایهت ده‌گێرته‌وه: له دهشت کۆمه‌لێک ئه‌عراب له خزمهت پێغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) دانیشتییه، ئیمانیا‌ن به‌خودای رحمان و پێغه‌مبهر هینایه، به‌لام تێگه‌یشتیان له ئابین که‌مه، ئه‌وان چاره‌ری پێغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ده‌کهن، پێغه‌مبهریش (علیه السلام و البرکات) چاره‌ری ئه‌وان ده‌کات قسان بکه‌ن، له ناو مه‌جلیس‌یش عبدالله بن عمر مه‌وجوده‌وه ده‌گێرته‌وه: (کنا جلوسا عند النبي (علیه السلام و البرکات) فجاء رجل شديد بياض الثياب شديد سواد شعر الرأس لا يرى عليه أثر سفر ولا يعرفه منا أحد فجلس إلى النبي (علیه السلام و البرکات) فأسند ركبته إلى ركبته و وضع يديه على فخذيه ثم قال: (يا محمد ما الإسلام) (صحيح ابن ماجه) (يا محمد ما الايمان)، وه لامي دايه‌وه، (يا محمد ما الاحسان)، وه لامي دايه‌وه (فمتى الساعة) له ئه‌نجامدا هه‌ستاو رویشت.

پێغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) فه‌رمووی: (ذلك جبريل اتاكم يعلمكم معالم دينكم) وایه یان نا؟ کێ بوو؟ جبریل بوو، ره‌نگه لۆ کاک فلان و فیسار مه‌لانیکه‌ته‌ک نه‌یه‌ته خواره‌وه، به‌لکو به‌قه‌د خۆی دێته خواره‌وه، ئه‌گه‌ر به‌شهریش بێت، ئایا به‌ به‌لگه‌ی ئایهت له قورئان دا ریگری هه‌یه؟ به‌لگه‌ی ئایه‌تێک یان فه‌رمووده‌یه‌ک نییه، که بلێ وشه‌ی ویلایهت به‌س له زه‌مانی پێغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) لۆ هاوه‌لان (أصحاب) بووه‌وه ئیستا پچراوه، به‌ ده‌یان به‌لگه هه‌یه له ژیا‌نی (الذین امنو مع رسول الله) په‌یوه‌ندی له‌ناخه‌وه‌ی له‌گه‌ل مه‌لانیکه‌ت.

ئه‌گه‌ر بێتو مؤمن به‌به‌لگه‌ی ده‌قی فه‌رمووده، (حه‌فه‌ظه‌ی هه‌بی، که له بوخاری و موسلیم گێردراوه‌ته‌وه، هاوه‌لانی دیکه‌ش که مؤمنن (حه‌فه‌ظه‌ی) یان له‌سه‌ر هه‌یه، به وشه‌ی (حه‌فه‌ظه‌ی) ها‌تووه، (یحفظونه)، ئه‌و به‌ ذاتی پێغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) لۆ گرو‌ی (مؤمنین)یش (حه‌فه‌ظه‌ی) له نو‌یژی عه‌صرو به‌یانی ته‌عه‌قوب ده‌کهن، کۆمه‌له به‌ کۆمه‌له، ده‌سته‌یه‌ک دێنه خواره‌وه، ده‌سته‌یه‌ک ده‌جێته سه‌ر هه‌وه.

فه‌رمووده‌ی سه‌حیح هه‌یه، له‌کاتی نووستن مه‌لانیکه‌تی تایه‌ت دێنه لای قاچ و یه‌ک دێته لای سه‌ری مؤمن راده‌وستی، جگه له‌وه مه‌لانیکه‌تی نووسین (سه‌رشان) دێنه لای ئه‌و مؤمینه‌ی که راهینانی حاله‌تی نیمانی راسته‌قینه ده‌کات به ماددیات، که به کرده‌یی مه‌لانیکه‌ت به چاکه دێنه ناو ئه‌و بابه‌تانه.

ئەو روناکییە لە ناومووی دروست دەبێت، دەبی ماددە لە ناومووی ھەبێت، تا ئامیڤری ناخی دەست بە کارکردن بکات، ئەو کات ئەو لایەن و بۆشاییە، ئەو بەرداغەیی باسماں کرد پڕ بکری بە ئیمان ھێنان بە مەلائیکەت، ئەوکات بواری شەیتانەکان کەم و سنووردار دەبێت، لۆیە کۆمەلە شتێک (ئومور) لۆ کابرا دروست دەبێت، نموونە " (لا یامرہ الا بخیر) مەلائیکەت بەس وینەیی راست و باش پیشان دەدات، لۆ؟ چونکە وشەیی وەلی بەو مانایانە ھاتوو. خودای رەحمانیش وشەیی فەرموو، نەک ئەووی زەید و عوبەید دەیلێن، ئەو ئەگەر ھاتوو ئیمانەکە رێک بەو جۆرە بوو لەگەڵ مەلائیکەت..

بۆشایی لۆ شەیطان کەمبوو بۆشایی لۆ جنیش کەم دەبێت، ئەوکات نابێت لە ناو ناخماں دا بنیشێت، جن نایەت ناخماں ھێور بکاتو، لۆ زانیاریتان ھیچ نایەتیکی قورئانیی و فەرموودەیکە نییە بلیت: جن دیتە ناو لەشی مرۆف.

ھەموو کاتێک مەلائیکەت لە گەڵ مرۆفە؟

لۆ دنیایی ئەووی ھەبە سەدا سەد گومانە، لەبەر ئەووی ئیمە ئیمان بە مەلائیکەت سنووردارە، لۆیە شەیطان دەتوانێ دەرفەت ببینیتو، ئەو ھامان لێکا کە بەکرەیی دەتوانی لە شیوازی مرۆف خۆی بکا بە مرۆف و بێتە ناو ناخماں، ویستمان لۆ وەرگری، بشتوانی کاری خۆی بە ئیمە بکات.

لۆیە ئەو فیکرە لەناو گەنجان زۆر بەھێزە، شوینەواری خراپیشی زۆر بەھێزە، شوینەواری خراپیشی زۆرە، شوینەواری خراپی واقیعی ھەبە، ئیمان بە مەلائیکەت پەڕژینە لۆ ئەووی بە کرەیی باوەرو زانیاریماں دەربارەیی جن بێتە جیگۆرکی ئیمان ھێنان بە مەلائیکەت، ئەو کات ئەگەر بە راستی ئیمانمان بەرز بێت، رەنگە لە شیوەیی بەشەر ئامۆژگاریماں بکات، ئاراستەمان بکات، بەرچاو پرونیماں بکات، لۆ چاکەکاریی پالمان پێو بنی، بۆشایی لۆ شەیطان نامینی، ئەو جۆرە راھینانە.. ئەو حالەتە ئیمان لەناخی مرۆفی ئیماندار ئیمان دروست دەکات.

کە بەکرەیی مەلائیکەت ھەموو کات بوونیان ھەبە، بەلام لە جیگەیی خۆ شوشتن و WC مەلائیکەت لەگەڵی ناچیتە ژووری، ھەروەھا لە کاتی پەوھندی نیوان ھاوسەران مەلائیکەت مۆلەت وەرەگری و دەردەچی، تەنھا لەو سی جیگەیی مەلائیکەت دەردەچی، ئەووی دەمینیتو ھەموو کاتەک مەلائیکەت لەگەڵ ئەو مرۆفەییە.

ئەو ھەستە بە قیرائە دروست دەبێت، لە شەودا دەبی ھەلسی راھینانی ئەو حالەتەیی بکەیی کە بەلێ مەلائیکەت دروستکراویکە نەک دروستکەر، ھەتا ھەست بەبوونی بکا ژینی لەگەڵ بکات، ئەو کار و باشیەکانیتی، ئەو کارلێک و زیندویتی لەگەڵ ئەو، ئەگەر ئەو باوەرە لەلای مؤمن دروست بوو،

ئوه ده‌بیته نیمان، به‌کرده‌یی ده‌گاته ئه‌و ئاسته‌یی که په‌یوه‌ندی باش له نیوان خویی و مه‌لائیکه‌ت دروست ببیت.

ئو ئایه‌تانه لو ئیشکردن له‌سه‌ر مه‌لائیکه‌ت زۆرن، پۆلینی مه‌لائیکه‌ت، چۆن جووله‌ ده‌که‌ن؟

چالاکییان هه‌یه له‌سه‌ر گۆی زه‌وی، جووله‌ و چالاکیان له‌سه‌ر ئه‌نبیاء و رسول، هه‌تا له‌سه‌ر خوده‌کان، هه‌تا لو کافر مه‌کان، به‌ نمونه‌ "که کافر ده‌مریت خودای رحمان ده‌فهرموئ: (قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ) (السجده ۱۱) ئه‌وه لو به‌شه‌رییه‌ته به‌ گشتی، به‌لام کابرای کافر که ده‌مری جیاوازه له گهل نیماندار، ده‌فهرموئ: (وَلَوْ تَرَى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ) (الانفال ۵۰)، به‌ته‌واوی دۆخیکی به‌رجه‌سته بیینه به‌رچاوتان، ده‌بی ده‌ستی مه‌لائیکه‌ت چۆن ببیت له رووی مرۆقه‌که‌ی بدا، ببیت له دم و چاوی بدات، له هه‌مان کات له پشتیشی بدات، ئه‌و به‌شه‌ره چی لیدیت؟ ئه‌و دۆخ و دیمه‌نه وینه بگرن له‌به‌ر چاوتان، لیدان به‌لیدانی مه‌لائیکه‌ت، (یضربون وجوههم)، له هه‌مان کات له‌پشتیشی بدات، بیینه پیش چاوتان بزنان خوارو خپچه‌که‌ی چی لیدیت؟ لو؟ (وجوههم) لو؟ (أدبارهم).

زانستی ده‌روونی جوانترین وینه‌ی ده‌گری، له به‌رچی رواله‌ت و به‌شی پشته‌وه‌ی هه‌ردوکیان به‌یه‌که‌وه؟ له‌به‌رچی نالی سه‌ری؟ یان ده‌ست و پییه‌کانی، ئینجا حاله‌ته‌که به به‌رجه‌سته‌یی (مجسم) ی له‌ناو قورئاندا هه‌موو وینه‌ی هه‌یه، که خویندته‌وه له پیش چاوی خۆت بییره، وینه‌ی بگه‌ر بزانه حاله‌ته‌که چۆنه؟ چۆن دروست ده‌بیت؟ ئه‌و مرۆقه چی لیدیت؟ هه‌روه‌ها له‌کاتی ده‌رچوونی نه‌فسی ته‌ماشای بکه.. هتد.

له هه‌ردوو سوهره‌تی (ال عمران و الانفال) و زۆرسوهره‌تی دیکه ته‌ماشای بکه‌خودای رحمان چۆن یارمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام و البرکات) و هاوه‌لانی داوه به‌مه‌لائیکه‌ت، ئه‌و کارانه‌ی مه‌لائیکه‌ت ده‌یکه‌ن هه‌موو به‌ پلان و به‌رنامه‌یه، به‌لام شه‌ریان نه‌زانیه‌وه، لویه خودای رحمان له‌ناو جه‌نگ راهینانیان پیده‌کات و سه‌ربازگیان لو داده‌نی، شمشیر (السيف) یان له ده‌سته خودای رحمان فه‌رمانیان پیده‌کات به‌و شیوه‌یه له دوو جیگه‌یان بدن: (فاضربوا فوق الاعناق واضربوا منهم کل بنان) (الانفال ۱۲) په‌نجه، مه‌لائیکه‌ت لیستی لایه له‌وه‌ی نوسراوه له گه‌رده‌نی ده‌دا (فوق الاعناق)، ئه‌وه‌ی ره‌نگه له داها‌توو ببیته مؤمن له لیسته‌که هه‌یه په‌کسه‌ر له په‌نجه‌کان ده‌دات و په‌لی ده‌دا، ئه‌وه هاوکاری جۆرییه (مه‌ددی نه‌وعیه) له حاله‌ته‌کی دیاریکراو، خودای رحمان فه‌رمانی کرد په‌کسه‌ر مه‌لائیکه‌ت داده‌به‌زن، راده‌هینرین، هه‌ر له‌وی کاره‌که جپه‌جی ده‌که‌ن، که‌ی ئه‌وه ده‌کری؟ بیگومان ئه‌و کاته‌ی که په‌یوه‌ندی نیماندار گه‌یشه‌ ئه‌و ئاسته‌ی مه‌لائیکه‌ت کاری خوی نه‌بیت به‌لام ئه‌و کاره‌ی پی بکریت، چی واده‌کات ئه‌وه دروست ببیت؟ جۆر و ئاستی نیمانداران، واته "په‌یوه‌ندی نیمانداران واده‌کات ئه‌وه پیویست بکه‌ن له‌سه‌ر مه‌لائیکه‌ت و مه‌لائیکه‌ت ئاوا مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ن.

هاوەلان نۆ جووریان هەیه

ئیمانداران بە کردەوه چاکەکانیان لەسەر مەلائیکەت پێویست دەکەن ئاوا بکەن، نەك هەر ئەرۆ حالەتانه، هەتا خودای رحمان لەو حالەتانه خۆی بە گەورەیی و ھیزو ھەلبژاردنی خۆی دەستی خستۆتە ناو بابەتەكە، (انی معكم) بە مەلائیکەت دەئێ: خودای رحمان دەفەرمووئ: (انی معكم فثبتوا الذین امنوا) (الانفال ۱۲)، ئینجا (فاضربوا فوق الاعناق و اضربوا منهم کل بنان) (الانفال ۱۲)، چ حالەتەك وایکرد خودای رحمان لەو ئاستە بەرزە ئەرۆ ھەموو فەرمانە دەر بینئ لۆ پەرستشی موککەرەم؟ بێگومان کردەوهی چاک و بەرزەتی ئیمانیان، چونکە تووژیک لە نۆ ئیمانداران ئیمانیان نەگەیشتبوو ئەم ئاستە، لە بەرچی؟ چونکە یاسای ئیمان ھێنان بە ذاتی خودای رحمان لەلایەن ئەرۆانەیی کە تازە دەھاتنە ناو چوارچیووی ئیمان بەو شیوہیە وەرنەگیرابوو، لە مەدینە مزگەوت و نووژ و حەج و شەھادە و.. تد ھەبوو، ئەرۆی دەھات و ھکو ئیستامان نووژ و حەجی دەکرد و شەھادە دەھینا بئ ئەرۆی بە ئاستەکانی دروستبوونی ئیمان تێپەریین، لۆیە کەم و کوریی لە ناخیاندا ھەبوو.

کە دەھاتن مامەلەیان لە گەل واقیعیکی دیاریکراو دەکرد، ئەرۆ ئاستە ئیمانیهیان نەبوو، وەك و موصعب و عەمما و.. تد بەو یاسایانە نەھاتبوون کە ھاوەلان پێیدا تێپەریبون، لۆیە کەم و کوری دروست دەبوو، ئەگەر نا و ھکو ئەرۆان سیواکیان بەکار دەھینا، شمشیریان لە لابوو، بەلام لەبەر ئەرۆی ناوہوہیان لەو ئاستە نەبوو نەیانوانی وەك ئەرۆان ئەرکەکە جێبەجێ بکەن، لەوئێھوہ کیشە دروست دەبوو، خودای رحمان لەبارەیی ئەرۆانەوہ بەو شیوہیە ناویانی ھیناوە و دەفەرمووئ: (الذین فی قلوبهم مرض) (الانفال ۴۹).

لۆیە ئەگەر پیناسەیی ھاوەلان (أصحاب) بزائن سورەتی التوبە بە بەرجەستەترین شیوہ باسی دۆخی ھاوەلان دەکات، نۆ پۆل (طبقة) ی ھاوەلان ھەییە نەك یەك، ئەرۆانە بەو جوورە لە قورئان پیناسەیان لۆ دەکریت، چ دۆخەك ئەرۆ پۆلین دەکات؟ ئیمانێ راستەقینە بەذاتی خودای رحمان و بەئاخیرەت و بە کتوب و رسول، بەتایبەتی ئیمان ھێنان بەمەلائیکەت ئەرۆ زیندووتیە دووبارە دەکاتەوہ.